

Крихітка Цахес на прізвисько Цинобер (Малюк Цахес) (стислий переказ)

Ернст Теодор Амадей Гофман

Дуже бідкалася одна нещасна жінка. Три з половиною роки тому народився в неї хлопчик. Така потвора: горбатий, ніжки тоненькі, немов у павука, личко старече. Розмовляти не вміє, тільки нявкає, неначе кіт. Працює вона дуже важко, а ще ця дитина...

Пішла жінка у гори збирати хмиз та, втомлена, вляглася спати. Проходила мимо неї фея, взяла потворного хлопчика, причесала його, щось примовляючи. І сталося диво: усе добре, красиве, привабливе, талановите, що було в інших людях, стали приписувати тому не тільки потворному, але й злому створінню — малому Цахесу.

Виховувати хлопця взявся добрий священик, бо краса його маленької доньки немов передалася Цахесу.

Виріс той огидний карлик. Приїхав мерзенним молодиком у місто до великого товариства. Скиглить, верещить, падає на рівному місці... А всі йому аплодують. Читає талановитий молодий поет вірші, а всім здається, що це — Цахес. Грає хтось на скрипці — уся пошана Цахесові. І танцює він, як найліпший танцюрист, і верхи їздить, як найкращий вершник. А всі його вади немов переходять на тих, у кого він краде таланти. Цахес під час обіду поставив пляму на фрак вельможі, а сварять зовсім іншого.

Більше за всіх карлик дошкуляє студенту Балтазару. Той студент закоханий у доньку професора, Кандіду. Це він — поет, це він складає вірші про свою кохану. А Кандіда, зачарована, вважає, що вірші на її честь склав Цахес.

Посаду, на яку заслуговував Балтазар, посів Цахес, бо на іспитах усі відмінні відповіді Балтазара були "переадресовані" Цахесу. Але Цахесом його вже ніхто не називає, він здобув собі вельможе прізвисько Цинобер.

Ось цей Цинобер уже одержав посаду міністра, знову присвоївши собі переваги іншого. Його навіть нагородили орденом Тигра. Кандіда збирається заміж за нього.

Але Балтазар та його друг Фабіан знайшли чарівника — Проспера Альпануса. І він відкрив їм таємницю Цахеса. Доброзичлива та нерозважлива фея подарувала горбатові нікчемі три золотих волоски. Вони і є причиною усіх див. Якщо ці волоски вирвати, то чари розвіються.

Фабіан та Балтазар спіймали мерзенного карлика та вирвали зачаровані волоски. І раптом — немов полуда спала з очей — усі побачили його нікчемність і почали сміятися з того пихатого бовдура. Цахес спершу відбивався, а потім утік та від жаху втопився у срібній нічній вазі.

Його мати забрала маленьке потворне тільце та поховала.

А Балтазар одружився з Кандідою. Він став щасливим чоловіком та насправді

гарним поетом — і це винагорода за всі його страждання.